

RZĄDZO SYJONU

na mol. Piosenka polska

Niewielka Dukla, co wśród gór się skryła,
Kolebką twoją, Janie święty, była:
Tam przepędziłeś lata swe dzieciinne,
Ciche, niewinne.

Najpierw w Cergowskiej puszczyś się ukrywał,
Potem w pustelni Zaśpitu przebywał;
Tam ci płynęły słodko dni w ostrości,
Na samotności.

Po trzech zaś latach wśród tych skał pobytu,
Opuszczasz rażno zaciszę Zaśpitu,
I bierzesz jarzmo życia zakonnego,
Franciszkańskiego.

Zaledwie wzięłeś zakonne obroże,
Stałeś się wzorem świetlanym w klasztorze.
Budząc u wszystkich głębokie zdumienie,
I uwielbienie.

Wzniosła twa świętość w uczynku i słowie
Zalśniła zwłaszcza w Krośnie i we Lwowie,
Gdyś przełożenstwo sprawował klasztoru
Z wielką pokorą.

Ale któż zbada tajniki miłości,
Która do większej wciąż dąży świętości?
I tyś zapragnął życia ostrzejszego,
Bernardyńskiego.

Surowość życia, jaka tu kwitnęła,
Nowy ci zapal do świętości tchnęła,
Więc zajaśniałeś, jak brylant w koronie,
W tym nowym gronie.

Któż bowiem pojmie twoją tutaj cnotę:
Miłość, niewinność, uległość, prostotę,
Męstwo, pobożność, pokorę, żarliwość,
Cichość, cierpliwość.

Za toś Jezusa stał się ulubieńcem,
I Marii Panny wybranym dziećciem,
Wiele ci wielkich ta Matuchna miła
Łaskę wyświadczyła.

Nieraz w potokach niebiańskiej światłości
Do twojej celki przychodziła w gości,
I, by osłodzić ci chwile boleści,
Czule ci pieści.

To znów Swe Dziecię, w ramiona ci składa,
I o niebiańskim szczęściu opowiada,
Wreszcie mianuje cię Rusi patronem
Przed Boga tronem.

Iżes istotnie wziął urząd patrona,
Niechaj zaświadczy pamiętna obrona,
Jakąś we Lwowie cudem dał Polakom
Przeciw Kozakom.